

Matot-Masei, Torah, August 3, 2024

Numbers 32:1-33:49

(1) The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle, (2) the Gadite and Reubenite [leaders] came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said, (3) “Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon— (4) the land that יהוה has conquered for the community of Israel—is cattle country, and your servants have cattle. (5) It would be a favor to us,” they continued, “if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan.” (6) Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to war while you stay here? (7) Why will you

במדבר ל"ב:א'-ל"ג:מ"ט

(א) ומקנהה | רב היתה לבני ראובן

ולבני גד עצום מאד ויראו

את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד

והנה המקום מקום מקנה: (ב)

ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו

אל משה ואל אלעזר הכהן

ואל נשיאי העדה לאמר: (ג)

עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון

ואלעלה ושבם ונבו ובען: (ד)

הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת

ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך

מקנה: {ס} (ה) ויאמרו אם מצאנו

חן בעיניך יתן את הארץ הזאת

לעבדיך לאחזה אל תעברנו

את הירדן: (ו) ויאמר משה

לבני גד ולבני ראובן האחיכם

יבאו למלחמה ואתם תשבו פה:

turn the minds of the Israelites from crossing into the land that יהוה has given them? (8) That is what your fathers did when I sent them from Kadesh-barnea to survey the land. (9) After going up to the wadi Eshcol and surveying the land, they turned the minds of the Israelites from invading the land that יהוה had given them. (10) Thereupon יהוה was incensed and swore, (11) ‘None of the men from twenty years up who came out of Egypt shall see the land that I promised on oath to Abraham, Isaac, and Jacob, for they did not remain loyal to Me— (12) none except Caleb son of Jephunneh the Kenizzite and Joshua son of Nun, for they remained loyal to יהוה.’ (13) יהוה, incensed at Israel, made them wander in the wilderness for forty years, until the whole generation that had provoked יהוה’s displeasure was gone. (14) And now you, a breed of sinful fellows, have

(ז) וְלִמָּה (תְּנוּאוֹן) [תְּנִיאוֹן] אֶת־לֵב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֵבֵר אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: (ח) כָּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחֵי אֹתָם מִקְדָּשׁ
בְּרַנֵּעַ לְרֵאוֹת אֶת־הָאָרֶץ: (ט) וַיַּעֲלוּ
עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וַיִּנְיְאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְבַלְתִּיבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן
לָהֶם יְהוָה: (י) וַיַּחֲרֹאֶף יְהוָה בְּיָוִם
הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר: (יא) אִם־יִרְאוּ
הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִן־
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֵת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלַיַּעֲקֹב כִּי לֹא־מְלֹאוּ אַחֲרָי: (יב)
בְּלִתִּי כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקְּנִזִּי וַיְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־נוּן כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי יְהוָה: (יג)
וַיַּחֲרֹאֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם
בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תָּם
כָּל־הַדֹּר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה:
(יד) וַהֲנִיָּה קִמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
תַּרְבֹּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסִפּוֹת עוֹד

replaced your fathers, to add still further to יהוה's wrath against Israel. (15) If you turn away from [God], who then abandons them once more in the wilderness, you will bring calamity upon all this people.” (16) Then they stepped up to him and said, “We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children. (17) And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land. (18) We will not return to our homes until the Israelites—every one of them—are in possession of their portion. (19) But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan.” (20) Moses said to them, “If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of

עַל חֶרֶוֹן אֶפְי־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: (טו)
כִּי תָשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד
לְהַנִּיחֵוּ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתְתֶּם לְכָל־הָעַם
הַזֶּה: {ס} (טז) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹה
וְעָרִים לְטִפְנוֹ: (יז) וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֵץ
חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם־הֵבִיאֲנֵם אֶל־מְקוֹמָם וַיָּשָׁב
טִפְנוֹ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׁבֵי
הָאָרֶץ: (יח) לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתֵינוּ
עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נַחֲלָתוֹ: (יט) כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְהָלָאָה כִּי בָאָה
נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה: {פ} (כ) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
אִם־תַּחֲלִצוּ לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה:
(כא) וְעֵבֶר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ
אֶת־הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ
אֶת־אִבְיָו מִפְּנֵיו: (כב) וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשׁוּבוּ

(21) and every shock-fighter יהוה, among you crosses the Jordan, at the instance of יהוה, until [God] has personally dispossessed the enemies, (22) and the land has been subdued, at the instance of יהוה, and then you return—you shall be clear before יהוה and before Israel; and this land shall be your holding under (23). But if you do not do so, you will have sinned against יהוה; and know that your sin will overtake you. (24) Build towns for your children and sheepfolds for your flocks, but do what you have promised.” (25) The Gadites and the Reubenites answered Moses, “Your servants will do as my lord commands. (26) Our children, our wives, our flocks, and all our other livestock will stay behind in the towns of Gilead; (27) while your servants, all those recruited for war, cross over, at the instance of יהוה, to engage in battle—as my lord orders.” (28) Then Moses gave

וְהַיִּיתֶם נְקִיִּים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל
וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְאֻחֻזָּה
לְפָנַי יְהוָה: (כג) וְאִם-לֹא תַעֲשׂוּן כִּן
הַגֵּה חַטָּאתְכֶם לַיהוָה וּדְעוּ
חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:
(כד) בְּנוּ-לְכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֻרֹת
לְצִנְאֹכֶם וְהִצֵּא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ:
(כה) וַיֹּאמֶר בְּנֵי-גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן
אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ
כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מְצִוָּה: (כו) טַפְּנוּ
נַשְׂיָנוּ מִקְּנָנוּ וְכָל-בְּהֵמַתָּנוּ יְהִי-שֵׁם
בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: (כז) וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבֹרוּ
כָּל-חֲלוּץ צָבָא לְפָנַי יְהוָה
לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדָנִי דִּבֶּר: (כח)
וַיֵּצְאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֻעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן וְאֶת-רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (כט)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם-יַעֲבֹרוּ
בְּנֵי-גָד וּבְנֵי-רְאוּבֵן | אֶתְכֶם
אֶת-הַיַּרְדֵּן כָּל-חֲלוּץ לְמַלְחָמָה
לְפָנַי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם

instructions concerning them to Eleazar the priest, Joshua son of Nun, and the family heads of the Israelite tribes. (29) Moses said to them, “If every shock-fighter among the Gadites and the Reubenites crosses the Jordan with you to do battle, at the instance of יהוה, and the land is subdued before you, you shall give them the land of Gilead as a holding. (30) But if they do not cross over with you as shock-troops, they shall receive holdings among you in the land of Canaan.” (31) The Gadites and the Reubenites said in reply, “Whatever יהוה has spoken concerning your servants, that we will do. (32) We ourselves will cross over as shock-troops, at the instance of יהוה, into the land of Canaan; and we shall keep our hereditary holding across the Jordan.” (33) So Moses assigned to them—to the Gadites, the Reubenites, and the half-tribe of Manasseh son of Joseph—the

וַנְתַּתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לְאַחֲזֶיהָ: (ל) וְאִם־לֹא יַעֲבְרוּ
חִלּוּצִים אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ בְּתַכְכֶּם
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: (לא) וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גָד
וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־עַבְדֶּיךָ כִּן נַעֲשֶׂה: (לב)
נַחֲנוּ נַעֲבֹר חִלּוּצִים לְפָנֵי יְהוָה
אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֶתְנוּ אֶחְזֶת נַחֲלָתְנוּ
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: (לג) וַיִּתֵּן לָהֶם |
מִשָּׁה לְבְנֵי־גָד וְלְבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי
| שֵׁבֶט | מְנַשֶּׁה בְּנֵי־יוֹסֵף
אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
וְאֶת־מַמְלַכַת עֹוג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
הָאֶרֶץ לְעַרְיָהּ בְּגַבְלַת עַרְי הָאֶרֶץ
סָבִיב: (לד) וַיְבַנּוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן
וְאֶת־עֵטְרֹת וְאֶת עֶרְעֵר: (לה)
וְאֶת־עֵטְרֹת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
וַיִּגְבְּהָהּ: (לו) וְאֶת־בֵּית נְמֹרָה
וְאֶת־בֵּית הָרֶן עַרְי מְבַצֵּר וְגִדְרֹת
צֹאן: (לז) וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ
אֶת־חֶשְׁבֹן וְאֶת־אֶלְעָלָא וְאֶת

kingdom of Sihon king of the Amorites and the kingdom of King Og of Bashan, the land with its various cities and the territories of their surrounding towns. (34) The Gadites rebuilt Dibon, Ataroth, Aroer, (35) Atroth-shophan, Jazer, Jogbehah, (36) Beth-nimrah, and Beth-haran as fortified towns or as enclosures for flocks. (37) The Reubenites rebuilt Heshbon, Elealeh, Kiriathaim, (38) Nebo, Baal-meon—some names being changed—and Sibmah; they gave [their own] names to towns that they rebuilt. (39) The descendants of Machir son of Manasseh went to Gilead and captured it, dispossessing the Amorites who were there; (40) so Moses gave Gilead to Machir son of Manasseh, and he settled there. (41) Jair son of Manasseh went and captured their villages, which he renamed Havvoth-jair. (42) And Nobah went and captured Kenath and its

קְרִיתִים: (לח) וְאֶת־נָבוֹ וְאֶת־בְּעֵל
מְעוֹן מִיִּסְבֵּת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים
אֲשֶׁר בָּנוּ: (לט) וַיִּלְכּוּ בְנֵי מָכִיר
בְּוִלְכָד וַיִּלְכְּדוּ וַיִּוְרְשׁוּ
אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: (מ) וַיִּיתֶן
מֹשֶׁה אֶת־הַגְּלֻעָד לְמָכִיר
בְּוִלְכָד וַיֵּשֶׁב בָּהּ: (מא) וַיֵּאִיר
בְּוִלְכָד וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֻוֹתֵיהֶם
וַיִּקְרְאוּ אֶת־חֹת חוֹת יֵאִיר: (מב) וַנִּבַּח
הַלֵּל וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּה וְאֶת־בְּנֵיתֶיהָ
וַיִּקְרְאוּ לָהּ נִבַּח בְּשֵׁמוֹ: {פ} (א)
אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְצַבְּאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן: (ב) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי
יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:
(ג) וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֵסִס בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בַּחֹדֶשׁ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן מִמִּצְרַיִם הַפָּסַח יָצְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי

dependencies, renaming it Nobah after himself. (1) These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron. (2) Moses recorded the starting points of their various marches as directed by יהוה. Their marches, by starting points, were as follows: (3) They set out from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month. It was on the morrow of the passover offering that the Israelites started out defiantly, in plain view of all the Egyptians. (4) The Egyptians meanwhile were burying those among them whom יהוה had struck down, every [male] first-born—whereby יהוה executed judgment on their gods. (5) The Israelites set out from Rameses and encamped at Succoth. (6) They set out from Succoth and encamped at Etham, which is on the edge of the wilderness. (7) They set out from

כָּל־מִצְרַיִם: (ד) וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים
 אֶת־אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם
 כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה
 שְׁפָטִים: (ה) וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵרַעַמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֹכֹת: (ו) וַיִּסְעוּ
 מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתֶם אֲשֶׁר בְּקֶצֶה
 הַמִּדְבָּר: (ז) וַיִּסְעוּ מֵאֵתֶם וַיָּשֻׁב
 עַל־פְּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל
 צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי מִגְדֹּל: (ח) וַיִּסְעוּ
 מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם
 הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבַר אֵתֶם וַיַּחֲנוּ בְּמִרָה: (ט)
 וַיִּסְעוּ מִמִּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה
 וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם
 וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: (י)
 וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:
 (יא) וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ
 בְּמִדְבַר־סִין: (יב) וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין
 וַיַּחֲנוּ בְּדַפְקָה: (יג) וַיִּסְעוּ מִדַּפְקָה
 וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ: (יד) וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ
 וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם

Etham and turned about toward Pihahiroth, which faces Baal-zephon, and they encamped before Migdol.

(8) They set out from Penehahiroth and passed through the sea into the wilderness; and they made a three-days' journey in the wilderness of Etham and encamped at Marah. (9) They set out from Marah and came to Elim. There were twelve springs in Elim and seventy palm trees, so they encamped there. (10) They set out from Elim and encamped by the Sea of Reeds. (11) They set out from the Sea of Reeds and encamped in the wilderness of Sin. (12) They set out from the wilderness of Sin and encamped at Dophkah. (13) They set out from Dophkah and encamped at Alush. (14) They set out from Alush and encamped at Rephidim; it was there that the people had no water to drink. (15) They set out from Rephidim and encamped in the wilderness of

לָעָם לְשֹׁתוֹת: (טו) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִם
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינַי: (טז) וַיִּסְעוּ
מִמִּדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת
הַתְּאֻוֹה: (יז) וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאֻוֹה
וַיַּחֲנוּ בְּחִצְרֹת: (יח) וַיִּסְעוּ מִחִצְרֹת
וַיַּחֲנוּ בְּרֵתְמָה: (יט) וַיִּסְעוּ מֵרֵתְמָה
וַיַּחֲנוּ בְּרָמֹן פְּרִיץ: (כ) וַיִּסְעוּ מֵרָמֹן
פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה: (כא) וַיִּסְעוּ
מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרֹסָה: (כב) וַיִּסְעוּ
מֵרֹסָה וַיַּחֲנוּ בְּקֵהֲלָתָה: (כג) וַיִּסְעוּ
מִקֵּהֲלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר: (כד)
וַיִּסְעוּ מֵהַר־שֹׁפֵר וַיַּחֲנוּ בְּחֶרְדָּה:
(כה) וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה וַיַּחֲנוּ
בְּמִקְהֵלֹת: (כו) וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֹת
וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת: (כז) וַיִּסְעוּ מִתַּחַת
וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחַח: (כח) וַיִּסְעוּ מִתַּרְחַח
וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה: (כט) וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה
וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה: (ל) וַיִּסְעוּ
מִחִשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמִסְרוֹת: (לא)
וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנְיַיִם יַעֲקֹן:
(לב) וַיִּסְעוּ מִבִּנְיַיִם יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר

Sinai. (16) They set out from the wilderness of Sinai and encamped at Kibroth-hattaavah. (17) They set out from Kibroth-hattaavah and encamped at Hazeroth. (18) They set out from Hazeroth and encamped at Rithmah. (19) They set out from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. (20) They set out from Rimmon-perez and encamped at Libnah. (21) They set out from Libnah and encamped at Rissah. (22) They set out from Rissah and encamped at Kehelath. (23) They set out from Kehelath and encamped at Mount Shepher. (24) They set out from Mount Shepher and encamped at Haradah. (25) They set out from Haradah and encamped at Makheloth. (26) They set out from Makheloth and encamped at Tahath. (27) They set out from Tahath and encamped at Terah. (28) They set out from Terah and encamped at Mithkah. (29) They set out from Mithkah and

הַגִּדְגָד: (לג) וַיִּסְעוּ מִחֵר הַגִּדְגָד
וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבַּתָּה: (לד) וַיִּסְעוּ
מִיִּטְבַּתָּה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרֹנָה: (לה)
וַיִּסְעוּ מֵעֵבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גֹּבֶר:
(לו) וַיִּסְעוּ מֵעֵצִין גֹּבֶר וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַר־צֹן הוּא קִדְשׁ: (לז) וַיִּסְעוּ
מִקִּדְשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הָהָר בְּקִצָּה
אֶרֶץ אֲדוּם: (לח) וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
אֶל־הָהָר הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיִּמַּת
שָׁם בַּשָּׁנָה הָאֲרִבָּעִים לְצֵאת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ: (לט)
וְאֶהֱרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָת
שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהַר הָהָר: {ס} (מ)
וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֵן עֲרֹד
וְהוּא־יָשָׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֵא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (מא) וַיִּסְעוּ מִחֵר הָהָר
וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמָנָה: (מב) וַיִּסְעוּ
מִצִּלְמָנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן: (מג) וַיִּסְעוּ
מִפוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ: (מד) וַיִּסְעוּ
מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרָיִם בְּגִבּוֹל

encamped at Hashmonah. (30)

They set out from Hashmonah and encamped at Moseroth. (31) They set out from Moseroth and

encamped at Bene-jaakan. (32)

They set out from Bene-jaakan and encamped at Hor-haggidgad. (33)

They set out from Hor-haggidgad and encamped at Jotbath. (34) They set out from Jotbath and encamped

at Abronah. (35) They set out from Abronah and encamped at Ezion-

geber. (36) They set out from Ezion-geber and encamped in the

wilderness of Zin, that is, Kadesh.

(37) They set out from Kadesh and encamped at Mount Hor, on the edge of the land of Edom. (38)

Aaron the priest ascended Mount Hor at the command of יהוה and died there, in the fortieth year after the Israelites had left the land of Egypt, on the first day of the fifth month. (39) Aaron was a hundred and twenty-three years old when he died on Mount Hor. (40) And the

מוֹאָב׃ (מה) וַיִּסְעוּ מֵעַיִים וַיַּחֲנוּ

בְּדִיבֹן גָּד׃ (מו) וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד

וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמֹן דְּבַלְתִּימָה׃ (מז) וַיִּסְעוּ

מֵעֵלְמֹן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי

הָעֵבְרָיִם לְפָנֵי נָבוֹ׃ (מח) וַיִּסְעוּ

מִהַרֵי הָעֵבְרָיִם וַיַּחֲנוּ בְּעֵרְבַת

מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ׃ (מט) וַיַּחֲנוּ

עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשׁוּמֹת עַד אֶבֶל

הַשְּׁטִיִּם בְּעֵרְבַת מוֹאָב׃ {ס}

Canaanite, king of Arad, who dwelt in the Negeb, in the land of Canaan, learned of the coming of the Israelites. (41) They set out from Mount Hor and encamped at Zalmonah. (42) They set out from Zalmonah and encamped at Punon. (43) They set out from Punon and encamped at Oboth. (44) They set out from Oboth and encamped at Iye-abarim, in the territory of Moab. (45) They set out from Iyim and encamped at Dibon-gad. (46) They set out from Dibon-gad and encamped at Almon-diblathaim. (47) They set out from Almon-diblathaim and encamped in the hills of Abarim, before Nebo. (48) They set out from the hills of Abarim and encamped in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho; (49) they encamped by the Jordan from Beth-jeshimoth as far as Abel-shittim, in the steppes of Moab.